

தமிழ்நாடு அரசு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

- பிரிவு : TNPSC Group I தேர்வு
பாடம் : இந்திய பொருளாதாரம்
பகுதி : நிலச் சீர்திருத்தம் மற்றும் வேளாண்மை

காப்புரிமை

தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் குரூப்-1 முதல்நிலை மற்றும் முதன்மை தேர்வுகளுக்கான காணொலி காட்சி பதிவுகள், ஒலிப்பதிவு பாடக்குறிப்புகள், மாதிரி தேர்வு வினாத்தாள்கள் மற்றும் மென்பாடக்குறிப்புகள் ஆகியவை போட்டித் தேர்விற்கு தயாராகும் மாணவ, மாணவிகளுக்கு உதவிடும் வகையில் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையால் மென்பொருள் வடிவில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மென்பாடக் குறிப்புகளுக்கான காப்புரிமை வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையைச் சார்ந்தது என தெரிவிக்கப்படுகிறது.

எந்த ஒரு தனிநபரோ அல்லது தனியார் போட்டித் தேர்வு பயிற்சி மையமோ இம்மென்பாடக் குறிப்புகளை எந்த வகையிலும் மறுபிரதி எடுக்கவோ, மறு ஆக்கம் செய்திடவோ, விற்பனை செய்யும் முயற்சியிலோ ஈடுபடுதல் கூடாது. மீறினால் இந்திய காப்புரிமை சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்பட ஏதுவாகும் என தெரிவிக்கப்படுகிறது. இது முற்றிலும் போட்டித் தேர்வுகளுக்கு தயார் செய்யும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கட்டணமில்லா சேவையாகும்.

ஆணையர்,

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறை

நிலச் சீர்திருத்தம் மற்றும் வேளாண்மை

வேளாண்மை (Agriculture)

- ▶ இந்திய பொருளாதார அமைப்பிற்கு வேளாண்மையே முதுகெலும்பாக விளங்குகிறது. நம் நாடு தொன்று தொட்டு விவசாய நாடாகவே விளங்கி வருகிறது. இன்றும் நாட்டின் எதிர் காலம் வேளாண் உற்பத்திப் போக்கை பொறுத்தே அமையும். நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் வேளாண்மையின் பங்கினை கீழ்க்காணுமாறு விளக்கலாம்.

1. நாட்டின் வருமானத்தில் வேளாண்மையின் பங்களிப்பு

- ▶ 1950-ம் ஆண்டுகளில் நாட்டின் வருமானத்தில் பாதிப் பகுதி வேளாண்மை மற்றும் அதைச் சார்ந்த செயல்பாடுகள் மூலம் கிடைத்தது. 2002-2003 ஆம் ஆண்டில் இது 25% ஆக சரிந்தது. இன்றைய நாட்களிலும் கூட நாட்டின் வருமானத்தில் வேளாண்மை பெரும் பங்கு வகிக்கிறது.

2. வாழ்க்கைக்கு ஒரு அடிப்படை ஆதாரம்

- ▶ வாழ்க்கைக்கு பிழைப்பூட்டும் ஆதாரமாக வேளாண்மை திகழ்கிறது. பத்து நபர்களில் ஒவ்வொரு 6 ம் நபரும் வேளாண்மையை சார்ந்தே

வாழ்கின்றனர். வளர்ந்த நாடுகளுடன் இந்தியாவை ஒப்பிடும்போது வேளாண்மையை சார்ந்த மக்களின் எண்ணிக்கை மிக குறைவாகவே உள்ளது.

3. வேலைவாய்ப்பளித்தல்

- ▶ கிராமப்புறங்களில் 70% மக்கள் வேளாண்மையையும் அதனைச் சார்ந்த தொழில்களையும் சார்ந்தே உள்ளனர். 1995 ல் 97 மில்லியனாக இருந்த நிலம் சார்ந்த தொழிலில் ஈடுபடுவோரின் எண்ணிக்கை இன்று 235 மில்லியனாக அதிகரித்துள்ளது.

4. தொழில்துறை முன்னேற்றம்

- ▶ பருத்தி மற்றும் சணல் தொழிற் சாலைகள், சர்க்கரை ஆலைகள், கைத்தறி, நெசவாலைகள், நெல் உமி நீக்கும் ஆலைகள், நார் மற்றும் காதி தொழில்கள் முதலியன வேளாண்மை சார்ந்த தொழில்களாகும்.

5. பன்னாட்டு வாணிபம்

- ▶ தேயிலை, எண்ணெய் பிண்ணாக்கு, கனி, காய்கறிவகைகள், வாசனைப் பொருட்கள், புகையிலை, பருத்தி, காபி, சர்க்கரை, பதப்படாத கம்பளி

மற்றும் தாவர எண்ணெய் முதலியன ஏற்றுமதியின் மூலம் நல்லதொரு பங்கை பெற்றுத் தருவதோடு இறக்குமதியின் முக்கியப் பிரிவாகவும் உள்ளது.

6. முதலீட்டு ஆக்கமும் முதலீடும்

- ▶ நாட்டின் வருமானத்தில் 25% ஈட்டித் தருவதால் சேமிப்பிற்கும், பொருளாதார முதலாக்கத்திற்கும் வேளாண்மையே அடிப்படை மூலதனமாக விளங்குகிறது.
- ▶ மேலும் பலகோடி கால்நடைகளை பராமரிக்க வேளாண்மை, வைக்கோல் மற்றும் தீவனங்களை வழங்குகிறது. வேளாண் வளர்ச்சி, வறுமை ஒழிப்பு திட்டங்களில் நேரிடை பாதிப்பை ஏற்படுத்தக் கூடியது. நிலக்கடலை உற்பத்தியில் உலகில் முதலிடத்தையும், அரிசி உற்பத்தியில் இரண்டாம் இடத்தையும் இந்திய வேளாண்மை பெற்றுள்ளது.

பொருளாதார வளர்ச்சியில்

வேளாண்மையின் பங்கு

- ▶ ஒட்டு மொத்த பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வேளாண்மை அளிக்கும் நான்கு வகையான பங்குகளை “சைமன் குஸ்நெட்” கீழ்க்காணுமாறு விளக்குகிறார்.
1. பொருட்களின் பங்களிப்பு (உணவு, கச்சாப் பொருட்கள்)
 2. அங்காடியின் பங்களிப்பு (விவசாயம் சாரா உற்பத்தித் துறையில் உற்பத்தி யாகும் பொருள்களுக்கும், நுகர்வு பொருள்களுக்கும் அங்காடியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல்)
 3. உற்பத்தி காரணிகளில் பங்களிப்பு (வேளாண் சாராதுறைக்கு உழைப் பையும் முதலையும் கிடைக்கச் செய்தல்)
 4. அயல்நாட்டு வாணிபத்திற்கு பங்களிப்பு

வேளாண் சார்ந்த, வேளாண் சாரா துறைகளுக்கிடையே உள்ள தொடர்பு

- ▶ உற்பத்தி தொடர்ச்சி (தொழிற்சாலை களுக்கு வேளாண் பொருள்களை இடுபொருள்களாக தருவது)
- ▶ தேவைத் தொடர்ச்சி (இந்த இரண்டு துறைகளும் வெகுவான தேவைத் தொடர்ச்சி உள்ளது)
- ▶ சேமிப்பு மற்றும் முதலீட்டில் தொடர்ச்சி

வேளாண் வளர்ச்சி கூறுகள்

- ▶ வேளாண் உற்பத்தியின் பெருக்கமானது இரண்டு விதங்களில் அதிகரிப்பு ஏற்படக்கூடும்.
 - விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலப் பரப்பில் அதிகரிப்பு (கிடைமட்ட நீள்ச்சி / விரிவாக்கம்)
 - வேளாண்மை உற்பத்தி திறனில் அதிகரிப்பு (செங்குத்து நீள்ச்சி / விரிவாக்கம்)

ஓந்த்ய வேளாண்மையின்

உற்பத்தி திறன்

- ▶ இந்திய வேளாண்மையின் உற்பத்தி திறன் மற்ற நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டு பார்க்கும்போது குறைவாகவே உள்ளது. இந்த நிலைக்கான காரணங்களை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.
1. மக்கட்தொகைப் பற்றிய காரணங்கள் (அதிக மக்கட்தொகை அழுத்தம், குறைந்த வேலைவாய்ப்பு, விளை நிலங்களின் குறைந்த பரப்பளவு)
 2. பொதுவான காரணங்கள் (வேளாண்மையில் அதிகப்படியான தொழிலாளர்கள், ஊக்கமற்ற கிராமப்புற சூழ்நிலை, வேளாண் துறை சார்பற்ற பணிகள் குறைவு)

3. தொழில்நுட்ப காரணங்கள் (ஏழ்மையான இடுபொருள்கள், பழமையான முறைகள், பற்றாக் குறையான பாசன வசதிகள், உழவர்கள் கடனில் மூழ்கிய நிலை, போதுமான ஆராய்ச்சியின்மை)

இந்தியாவில் வேளாண் பயிர்களும், பயிர் வகைகளும்

- ▶ இந்தியாவின் முதன்மையான உணவுப் பயிர்கள் அரிசி, கோதுமை, சோளம், தானியங்கள் மற்றும் பருப்பு முதலியன வாகும்.
- ▶ பணப்பயிர்கள் கரும்பு, சணல், பருத்தி, தேயிலை, காப்பி, நிலக்கடலை மற்றும் எண்ணெய் வித்துக்கள் முதலியன வாகும். வேர்க்கடலை உற்பத்தியில் இந்தியா முதலிடத்தில் உள்ளது.
- ▶ 1949-1965 வரை உணவு தானியங்கள் உற்பத்தி 55 மில்லியன் டன்னிலிருந்து 89 மில்லியன் டன்னாக அதிகரித்தது. இது ஆண்டு வளர்ச்சியில் 3.2% ஆகும்.
- ▶ பசுமைப் புரட்சிக்குப் பின் அதாவது 1965-2001 வரை உணவு தானியங்களை உற்பத்தி 89 லிருந்து 195.9 மில்லியன் டன்னாக உயர்ந்தது. ஆனால் ஆண்டு வளர்ச்சி வீதத்தில் இது 2.2% மட்டுமே ஆகும்.
- ▶ பயிரிடப்பட்ட மொத்த நிலப்பரப்பில் பலவகையான பயிர்களின் பங்கை மேலே உள்ள அட்டவணை காட்டுகிறது.

பயிர் வகைகளின் பகிர்வு அட்டவணை (1951-2001)

பயிர் வகைகள்	1950-51	1980-81	1980-2001
அனைத்து வகை பயிர்கள்	100	100	100
உணவு தானியங்கள்	74	80	75
பணப் பயிர்கள்	26	20	25

தேசிய உணவு பாதுகாப்புக் கழகம் (NFSM)

- ▶ இந்த கழகம் ஆனது எந்தெந்த மாநிலத்தில் சராசரி அளவிற்கும் குறைவாக உற்பத்தித் திறன் உள்ள மாவட்டங்களை இலக்காகக் கொண்டு, அவற்றிலுள்ள ஆதாரங்களின் மூலம் அரிசி, கோதுமை மற்றும் பருப்பு வகையின் உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தித் திறனை உயர்த்த திட்டமிட்டது.
- ▶ தொழில்நுட்ப உட்பொருளான, மேம்படுத்தப்பட்ட விதைகள், மண்ணைச் சரிப்படுத்தும் இரசாயனங்கள், தாவர சத்துக்கள், பண்ணை எந்திரங்கள் மற்றும் பயிர் பாதுகாப்பு முறைகள்.
- ▶ மேலும், வேகப்படுத்தப்பட்ட பருப்புகள் உற்பத்தித் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பருப்பு வகைகளின் உற்பத்தி மேம்படுத்தப்பட்ட தொழில்நுட்பங்கள் மூலம் பெருக்கப்பட வழி செய்யப்பட்டது.
- ▶ இந்த முறையின் மூலமாக 2011-12 ஆம் முடிவில் கூடுதல் உற்பத்தியாக 10 மில்லியன் டன் அரிசி, 8 மில்லியன் டன்

கோதுமை மற்றும் 2 மில்லியன் டன் பருப்பு வகைகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது.

2. ராஷ்டிரிய க்ரிஷி விகாஸ் யோஜனா (RKVY)

▶ வேளாண்மை மற்றும் அதனைச் சார்ந்த பிரிவுகளில் அளவிடக்கூடிய மாற்றங்களை, உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தித்திறன் ஆகியவற்றில் வேளாண்மையின் வேறுபட்ட பிரிவுகளிலும் ஏற்படுத்துதல் மற்றும் மாநிலங்கள் தங்கள் விருப்பப்படி திட்டங்களைத் தீட்டி நிறைவேற்றிக் கொள்ள வழி செய்யப்பட்டது, மேலும் பொது முதலீட்டைப் பெருக்கும் நோக்குடன் மாநிலங்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கப்பட்டது.

▶ உபதிட்டங்களாக, கிழக்கு பிராந்தியத்திலும் பசுமைப் புரட்சியை மேற்கொள்ளல், வானம் பார்த்த பூமி பகுதிகளில் 60,000 கிராமங்களின் ஒருங்கிணைந்த பருப்புகள் வளர்ச்சித் திட்டம், தேசிய புரதக்கூட்டல்மிஷன், துரிதப்படுத்தப்பட்ட தீவன வளர்ச்சித்திட்டம், மானாவாரி பகுதி வளர்ச்சித் திட்டம் ஆகியவை செயல்படுத்தப்பட்டன.

3. தேசிய தோட்டக்கலை இயக்கம் (NHM)

▶ தோட்டக்கலைத் துறையின் வளர்ச்சியைக் கருத்திற்கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

▶ உரிய நாற்றங்கல் மற்றும் திசு சாகுபடி அலகுகள் மூலம் தரமான செடிக் கன்றுகளை வழங்கல்.

▶ பயிரிடும் பரப்பைக் கூட்டியும் மறுமலர்ச்சி மூலமும் உற்பத்தியையும் உற்பத்தித் திறனையும் பெருக்கல்,

▶ தொழில்நுட்ப மேம்பாடு மற்றும் பரப்புதல்.

▶ அறுவடைக்கு பிந்தைய மேலாண்மையைப் பெருக்கிட கட்டமைப்பை உருவாக்கல், சந்தையை மேம்படுத்துதல் மாறுபட்ட வேளாண் சுழலுக்கு ஏற்றவாறு மாநிலங்கள் மற்றும் பிராந்தியங்களில் ஒப்பிட்டு உயர்ந்து நிற்கும் ஆதாரங்களை உரிய முறையில் பயன்படுத்துதல் ஆகியனவாகும்.

4. இ-செளபல் (e-Choupal)

கிராமப்புற விவசாயிகளுக்கு இணைய வசதியை ஏற்படுத்தி கொடுக்கும் இந்தியா சார்ந்த வணிக முறை. இதன் குறிக்கோளானது விவசாயிகளுக்கு வேளாண் தொழில் நுட்பங்களைக் கற்றுக் கொடுத்து, வேளாண் பொருட்களின் தரத்தினையும், விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தினையும் மேம்படுத்துவதாகும். இந்த இ-செளபல் மூலம் நாடு முழுவதும் 6500 கணினி மையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சராசரியாக 600 விவசாயிகளுக்கு ஒரு மையம் என்ற அளவில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது இடைத்தரகர்களை ஒழிக்கும் ஒரு நல்ல திட்டமாகும். அதனால் விவசாயிகள் நேரடியாக பயனடைவர் விவசாயி தங்கள் பொருட்களுக்கு தாங்களே விலையை நிர்ணயிக்க முடியும். இதனால் உண்மையான இலாபம் விவசாயிகளைச் சென்றடையும்.

5. தேசிய வேளாண் பொருட்களின் கூட்டுறவு சந்தை (NAFED)

1958ம் ஆண்டு அக்டோபர் 2ம் தேதி துவங்கப்பட்டது. மாநில கூட்டுறவு சங்கங்கள் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு பெற்றது. இதன் நோக்கம் கூட்டுறவு சந்தையை ஊக்குவித்தலால், விவசாயிகள் முக்கிய பலன்களை பெறுவதாகும்.

இதன் பணிகளானது சந்தையை ஒருங்கிணைத்தல், ஊக்குவித்தல் மற்றும் மேம்படுத்துதல், வேளாண்மை, தோட்டக்கலை மற்றும் வனப் பொருட்களை சேமித்தல் மற்றும் பாதுகாத்தல், வேளாண் இயந்திரங்களை விநியோகித்தல், மொத்த மற்றும் சில்லரை விலையில் பொருட்களை சந்தைப்படுத்துதல், ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதி செய்தல் போன்றவைகள் ஆகும். தொழில் நுட்ப ஆலோசனை தருதல், உறுப்பினர் நலனுக்கு உதவுதல், கூட்டுறவு முறை அங்காடி செயல்களை மேற்கொள்ளுதல் போன்றவை ஆகும்.

தேசிய வேளாண் கொள்கை : 2000

1. வேளாண்மை உற்பத்தியை 4 சதவீதத்திற்கும் மேலாக அடுத்த 20 ஆண்டுகளுக்கு வளர்ச்சியினை கொண்டு செல்லுதல்.
2. ஒப்பந்த விவசாயத்தின் மூலம் தனியார் துறையின் பங்களிப்பினை ஊக்குவித்தல்.
3. விவசாயிகளுக்கு விலை பாதுகாப்பினை அளித்தல்.
4. தேசிய வேளாண்மை காப்பீட்டு திட்டம் (NAIS)
5. நாடு முழுவதும் வேளாண்மைப் பொருட்களை கொண்டு செல்ல இருக்கும் தடைகளை களைதல்
6. நாட்டின் நீர் வளத்தினை முறையாக பயன்படுத்துதல், நீர்ப்பாசனத்தின் உச்ச பயன்பாட்டை மேற்கொள்ளுதல்.
7. கால்நடை பராமரிப்பு, பால் உற்பத்தி போன்றவற்றின் மேம்பாட்டிற்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளித்தல்.
8. மூலதன உள்ளீடு மற்றும் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கு சந்தை வாய்ப்பளித்தல்.

9. பொருட்களின் விலையில் உள்ள ஏற்ற இறக்கங்களை குறைத்தல்.
10. உலகச் சந்தை விலையினை தொடர்ந்து கண்காணித்தல்.
11. போதிய மற்றும் தரமான உள்ளீடு பொருட்களை காலதாமதமின்றி பொருட்களை விவசாயிகளுக்கு அளித்தல்.
12. கிராம மின்மயமாக்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளித்தல்

6. வேளாண் காப்பீடு (Agricultural Insurance)

▶ இந்திய அரசு 2002-03ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் இந்திய வேளாண் காப்பீடு நிறுவனம் (AIC) அமைக்கப்படுவதை அறிவித்தது. இது விவசாயிகளின் தேவைக்கும் நீடித்த வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கும் வித்திட்டது. மேலும் இவ்வமைப்பு வேளாண்மை காப்பீடு திட்டத்தை அமைக்க வலியுறுத்தியது.

▶ AIC - யானது தேசிய வேளாண்மை காப்பீட்டு திட்டம் NAISயை நடைமுறைப் படுத்த ஆரம்பித்தது. 2002-03 ஆண்டு NAIS யானது பொது காப்பீட்டு நிறுவனம் நடைமுறைப் படுத்தியது.

7. தேசிய வேளாண் காப்பீடு திட்டம் (National Agricultural Insurance Scheme (NAIS))

நோக்கம்

▶ ஏதேனும் இயற்கைச் சீற்றம், பூச்சி மற்றும் நோய் தாக்குதலால் சேதம் அடைந்த பயிர்களுக்கு சேதத்திற்கு ஏற்ற அளவு காப்பீடு மற்றும் நிதி உதவியை விவசாயிகளுக்கு அளித்தல்.

- ▶ விவசாயிகளை உயர்நிலை உள்ளீடுகள் மற்றும் உயர் தொழில்நுட்பங்களை வேளாண்மையில் பயன்படுத்த ஊக்குவித்தல்.
- ▶ விவசாயிகளின் வருமானத்தை குறிப்பாக பேரிடர் காலங்களில் சமன்படுத்துதல் போன்றவை ஆகும்.

கீழ்க்காணும் பயிர்களுக்கு இந்த திட்டம் பொருந்தும்

- ▶ உணவு பயிர்கள் (தானிய வகைகள், பயிர் வகைகள்), நெல், கோதுமை, கம்பு, சோளம், கேழ்வரகு, பாசிப்பயிறு, உளுந்து, துவரம் பருப்பு, கொள்ளு, பயிறு போன்றவை.
- ▶ எண்ணெய் வித்துக்கள், தேங்காய் எண்ணெய், சூரியகாந்தி, சோயா பீன்ஸ் போன்றவைகள்.
- ▶ வருடாந்திர வணிக மற்றும் தோட்டக் கலை பயிர்கள், கரும்பு, பருத்தி, உருளை கிழங்கு, வெங்காயம், இஞ்சி, மஞ்சள், வாழைப்பழம், அன்னாசிப்பழம், சணல் போன்றவை.
- ▶ தற்போது 35 பல்வேறு பயிர்கள் (காரிப் பருவத்தில் விளைவது) மற்றும் 30 வெவ்வேறு பயிர்கள் ராபி பருவத்தில் விளைவது) இத்திட்டத்தில் கீழ் வருகிறது.

8. மாற்றியமைக்கப்பட்ட தேசிய வேளாண்மை காப்பீட்டுத் திட்டம் (MNAIS)

- ▶ பயிர்களுக்கு முனைமம் செலுத்தப் படுகிறது. அதனால் இதை உரிமை கோரும் உரிமை காப்பீட்டுதாரர்களுக்கு உண்டு.
- ▶ முக்கிய பயிர்களுக்கான காப்பீட்டு அளவு கிராம பஞ்சாயத்து ஆகும்.

- ▶ சூறாவளியால் பாதிக்கப்பட்ட பயிர்களுக்கு நஷ்டஈடு அறுவடைக் காலத்திற்கு பிறகே வழங்கப்படும்.
- ▶ விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவதை தவிர்க்க நஷ்ட ஈடுகளில் 25 சதவீதம் உடனடியாக வழங்கப்படும்.
- ▶ நஷ்டஈடு அளவு 60 சதவீதத்திலிருந்து 70 சதவீதமாக உயர்த்தப்படுகிறது.
- ▶ MNAIS - மாற்றியமைக்கப்பட்ட தேசிய வேளாண்மை காப்பீட்டுத் திட்டத்தை தனியார் துறையும் நடைமுறைப்படுத்தலாம். ஆனால் அவர்களிடம் போதிய உள்கட்டமைப்பும், போதிய அளவு அனுபவமும் இருக்க வேண்டும்.

9. நீடித்த வேளாண்மைக்கான தேசிய இயக்கம் (National Mission for sustainable Agriculture (NMSA))

நீடித்த வேளாண்மைக்கான தேசிய இயக்கம் (NMSA) ஆனது வேளாண்மையில் இந்தியாவை மாற்றி காலநிலைக்கு ஏற்ப உற்பத்தி முறையினை கொண்டு வருவது ஆகும். இது பயிர்களுக்கும், கால்நடைகளுக்கும் சேர்ந்த திட்டமாகும். NMSA ஆனது திட்டம் சார்ந்த நடைமுறைகளில் கவனம் செலுத்தி பகுதி சார்ந்த வேளாண்முறையை ஊக்குவித்தல், வளங்களை மாற்றும் தொழில்நுட்பம், மண் வள மேலாண்மை, திறன்மிகு நீர் ஆதார மேலாண்மை ஆகியவற்றை திறம்பட செய்வதாகும்.

NMSA ஆனது கீழ்க்காணும் 10 முக்கிய அம்சங்களில் செயல்படக் கூடியது. விதை மற்றும் நீர், பூச்சி, சத்துக்கள், வேளாண்முறை, கடன், காப்பீடு, சந்தை, தகவல் மற்றும் வாழ்வாதார மாற்றம் போன்றவைகளை தேர்ந்தெடுத்து அவற்றில் உள்ள குறைகளை

களைய 4 முக்கிய பகுதியில் முக்கியத்துவம் செலுத்துதல். அதாவது ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாடு, தொழில் நுட்பம், உற்பத்தி மற்றும் நடைமுறை மற்றும் உள்கட்டமைப்பு மற்றும் திறன் வளர்ப்பு.

இவை அனைத்தும் 12வது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சீராக்கப்பட வேண்டும். நீடித்த வேளாண்மைக்கான தேசிய இயக்கம் NMSA உட்பட விவசாய அமைச்சரக திட்டங்கள் அனைத்தும் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். 11வது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் உள்ள திட்டங்களில் மத்திய மாநில அரசுகளில் நடைமுறைகளில் உள்ள திட்டத்தில் இதை இணைத்து விட வேண்டும்.

ராஷ்டிரிய க்ரிஷி விகாஸ் யோஜனா (Rashriya Krishi Vikas Yojana (RKVY))

வேளாண்மையின் மிகக் குறைந்த வளர்ச்சியை கணக்கில் கொண்டு தேசிய வளர்ச்சிக்கு குழு 2007-ம் ஆண்டு வேளாண்மை மற்றும் அதன் துணைத் துறைகளில் உள்ள பிரச்சனைகளைக் களைய ராஷ்டிரிய க்ரிஷி விகாஸ் யோஜனா - (RKVY) என்ற திட்டத்தை செயல்படுத்தியது. சராசரி வருடாந்திர வளர்ச்சியாக 4 சதவீதத்தை எட்ட வேண்டும் என்ற 11வது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் நோக்கத்தை தேசிய வளர்ச்சி குழுவும் மீண்டும் ஊர்ஜிதப்படுத்தியுள்ளது.

மேலும் மத்தியக் கூடுதல் உதவித் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு மாநில அரசுகள் தாங்களே தனது திட்டத்தினை நடைமுறைப்படுத்தவும், கொள்கை வகுத்துக் கொள்ளவும் வழிவகை செய்தது. இந்த மத்திய கூடுதல் உதவித் திட்டத்தினை மத்திய வேளாண் அமைச்சகம் கண்காணிக்கும். இத்திட்டம் வேளாண் காலநிலை, இயற்கை

வளம் மற்றும் தொழில் நுட்பம் ஆகியவற்றை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளும்.

மாநிலங்களில் மழை குறைவு உள்ள பகுதியில் திட்டங்களை வகுத்து மாநிலங்களுக்கு உதவுவதற்காக தேசிய மழை குறைவு பகுதி ஆணையம் செயல்படுகிறது.

IO. மானாவாரி மேம்பாட்டு திட்டம்

விவசாய வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்க ராஷ்டிரிய க்ரிஷி விகாஸ் யோஜனாவின் கீழ் துணைத் திட்டமாக இத்திட்டம் 2011-12ல் தொடங்கப்பட்டது. இதன் நோக்கம் குறிப்பாக சிறிய மற்றும் விளிம்புநிலை விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவது.

ஓந்தியாவில் பசுமைப் புரட்சி

▶ 1966-1967 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் பசுமைப் புரட்சி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதன் மூலம் வேளாண்மைத் துறையில் புதிய தொழில்நுட்பங்களும் இரசாயன உரங்களும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. அதிக மகசூலைத் தரும் விதைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இதன் மூலம் வேளாண் உற்பத்தி அதிகரித்தது. பசுமைப் புரட்சியின் முக்கிய நோக்கம் உற்பத்தியை பெருக்குவதாகவே அமைந்தது.

▶ பதினோராவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் போது இரண்டாவது பசுமைப் புரட்சி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதன் முக்கிய நோக்கங்கள் மற்றும் குறிக்கோள்கள் ஆவன.

- ஆண்டு வளர்ச்சியை 4% உயர்த்துதல்.
- பாசன வசதி பெற்ற பகுதிகளில் உற்பத்தியை இரண்டு மடங்காக உயர்த்துதல்.

- நீர் மேலாண்மையை அதிகரித்தல்.
- மழை நீர் சேகரிப்பு.
- மண் வளத்தில் கவனம் செலுத்துதல்.
- பலவிதமான பயிர்களை விளைவித்தல்.
- கால்நடை வளர்ப்பு மற்றும் மீன்பிடித் தொழில்களை ஊக்குவித்தல்.
- விவசாயிகளுக்கு எளிதில் கடன் கிடைக்கச் செய்தல்.
- அங்காடி செயல்பாடுகளை அதிகரித்தல்.
- நில சீர்திருத்தத்தில் கவனம் செலுத்துதல் முதலியன.

4. பசுமைப் புரட்சி

- ▶ இப்பசுமை புரட்சியால் உயிரின வாழ்க்கையில் வளர்ந்து வரும் சமனற்ற நிலை, சுற்றுச்சூழல் பாதிப்பு, உணவுச் சங்கிலியில் நச்சுநிலை அதிகரிப்பு, முதலாளித்துவ பண்ணை முறை வளர்ச்சி, வருமானத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு அதிகரித்தல் என அனைத்து பாதிப்புகளும் ஏற்பட்டன.
- ▶ ஆனால் வேளாண்மையில் உற்பத்தி மேம்பாடு மற்றும் முரட்டு தானியப் பயிர்ப்பரப்பை அதிகரித்தது, உணவிற்க்கான எண்ணெய்களின் உற்பத்தியை உயர்த்தியது, மற்றும் நீர்பாசன மற்றும் நீர் மேலாண்மையில் புதிய உத்திகளைப் புகுத்தியது.

இரண்டாம் பசுமைப்புரட்சி (SGF)

- ▶ முதலாம் பசுமைப் புரட்சியில் இருந்து இரண்டாம் பசுமைப் புரட்சிக்கு மாற்றம் கொண்டு வர இரண்டு காரணங்களை அறிவுறுத்தினர்.
- ▶ 12வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டது.

- ▶ முதல் காரணம் - உலர்நில சாகுபடி பயனடையவில்லை.
- ▶ இரண்டாவது காரணம் - அது நடுநிலை அளவுள்ளதாக இல்லை, பெரும் பண்ணைகளுக்கும், பெரும் பண்ணையாளர்களுக்கும் மட்டுமே பயன்தரத்தக்கதாக அமைந்தது. ஆகையால்
 - கரிம விவசாயம்
 - பசுமை விவசாயம்
 - உயிர்வள ஆய்வு விவசாயம்
 - நுண்ணிய விவசாயம்
 - வெள்ளை விவசாயம்
 - ஒரு வைக்கோல் புரட்சி என அமைந்தது.

- ▶ கரிம விவசாயம்: தாது உரங்கள் மற்றும் இரசாயன பூச்சி மருந்துகள் ஆகியவை அல்லாத சாகுபடி.

- ▶ பசுமை விவசாயம்: ஒருங்கிணைந்த பூச்சி மேலாண்மை, ஒருங்கிணைந்த ஊட்ட அளிப்பு மற்றும் ஒருங்கிணைந்த இயற்கை வள மேலாண்மை முறைகள் உயிர்வள ஆய்வு விவசாயம்: மண்பாதுகாப்பு, நீர் மற்றும் உயிர் வேற்றுமை மற்றும் சம்பிரதாய அறிவு மற்றும் உயிர்வள ஆய்வின் அடிப்படையில் விவசாயம்.

- ▶ நுண்ணிய விவசாயம்: பயனுள்ள நுண்ணிய உயிரினங்களை உபயோகிக்கும் முறை

- ▶ வெள்ளை விவசாயம்: நுண்ணிய உயிரினங்களைத் தாராளமாகப் பயன்படுத்தி குறிப்பாக பூஞ்சையைப் பயன்படுத்தி விவசாயத்தை மேற் கொள்ளும் முறை

- ▶ ஒரு வைக்கோல் புரட்சி: இயற்கை விவசாயம் - உழவு செய்யாமல், வயல்களில் அதிகத் தண்ணீர் இல்லாமல், களையெடுக்காமல், இரசாயன உரங்கள், பூச்சி மருந்துகள் மற்றும் மூலிகை மருந்து இன்றி செய்யப்படும் சாகுபடி.

5. தேசிய விவசாயக் கொள்கை 2000

- ▶ ஒப்பந்த பண்ணைமுறை மற்றும் நிலக் குத்தகை ஆகியன ஏற்பாடுகள் மூலம் கொள்கை ஆவணங்கள், தனியார் பிரிவு பங்கேற்பினை உயர்த்துவது குறித்து ஆலோசிக்கப்படுகின்றன.
- ▶ இது விலைப்பாதுகாப்பு அளிப்பதிலும் முக்கியப்பங்கு வகிக்கிறது. விவசாயிகள் அப்பொழுது உற்பத்தி செய்ய ஊக்கம் பெறுவார்கள். ஆனால் இறக்குமதி செய்யப்படும் அளவில் இருந்த சில தடைகளையும் நீக்கியுள்ளது.
- ▶ புதிய வேளாண்மை “வானவில் புரட்சி” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. அது கீழ்க்கண்ட புரட்சிகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. வேளாண்மை உற்பத்தி திறனை நிலம் மற்றும் உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனை கொண்டு அளவிடலாம்.

- பச்சை - வேளாண்மையின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சி
- நீலம் - மீன் உற்பத்தி
- பழுப்பு - தோல் / கோகோ உற்பத்தி
- தங்கநிறம் - தோட்டத்துறை வளர்ச்சி / தேன் உற்பத்தி
- பச்சை - உணவு தானிய உற்பத்தி
- புகைவண்ணம் - உரப்புரட்சி
- ஊதா - வெங்காய உற்பத்தி / இறால் உற்பத்தி

- சிவப்பு - மாமிசம் / தக்காளி உற்பத்தி
- வட்டம் - உருளைக்கிழங்கு
- வெள்ளி - முட்டை / கோழி உற்பத்தி
- நூல் - பருத்திப் புரட்சி
- கருப்பு - பெட்ரோலிய உற்பத்தி
- வெள்ளை - எண்ணெய் வித்துக்கள் உற்பத்தி
- தங்கநூல் - சணல் உற்பத்தி

6. உணவுப் பாதுகாப்பு (Food Security)

- ▶ உலக வங்கி அறிக்கை (1986) உணவுப் பாதுகாப்பை இவ்வாறு வரையறை செய்கிறது. எல்லா மக்களும் எல்லா நேரத்திலும், போதுமான உணவைப் பெற்று ஆரோக்கியமாக வாழ்வது.
- ▶ உணவு மற்றும் வேளாண்மை அமைப்பு, (1983) இவ்வாறு உணவு பாதுகாப்பை வரையறை செய்கிறது. அனைத்து மக்களும் அனைத்து நேரங்களிலும் அவர்களின் தேவைக்கேற்ற உணவுப் பொருளைப் பெறவும், அதற்குப் போதுமான பொருளாதாரத்தைப் பெறவும் உறுதி அளிப்பது.
- ▶ ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஒரு நாடு உணவுத் தன்னிறைவை அடையலாம். ஆனால் உணவுப் பாதுகாப்புக் கருத்து, நீண்ட பருவ அடிப்படையில் நேரத்திற்கு, நம்பத்தகுந்த முறையில், போதுமான சத்துள்ள உணவை அனைவருக்கும் உரித்தாக்குவது.

நிலச் சீர்திருத்தம் (Land Reforms)

- ▶ நிலச் சீர்திருத்தம் என்பது நில உரிமையாளர், குத்தகைதாரர், மற்றும் நில மேலாண்மை ஆகியவற்றில் ஏற்படும் கொள்கை மாற்றத்தை குறிக்கும்.

1. சமதர்ம சமுதாய அமைப்பை அடைய வேளாண் அமைப்பை மாற்றி அமைத்தல்.
2. நில உடைமையில் சுரண்டுதலைத் தடுத்தல்.
3. உழவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற கொள்கையை உறுதிபடுத்துதல்.
4. அடிப்படை நில அளவை விரிவுபடுத்துதல் மூலம் கிராமப்புற ஏழை விவசாயிகளின் நிலையை உயர்த்துதல்.
5. வேளாண் உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்க செய்தல்.
6. நில அமைப்பை கிராமப்புற ஏழைகளுக்கு ஏதுவாக செய்தல்.
7. உள்நூர் நிறுவனங்களின் மேம்பாட்டை சம்ப்படுத்துதல் முதலியன.

ஆந்தியாவில் நிலச் சீர்திருத்த முறைகள்

1. அரசு சலுகைகளான, கூட்டுறவுப் பண்ணை மற்றும் நிலங்களை ஒருங்கிணைத்தல் மூலம் தானாக முன்வந்து ஏற்றுக்கொள்ளுதல்.
2. நிலங்களை ஒருங்கிணைத்தல் போல சட்ட திருத்தங்கள் மூலம் தாமே முன்வந்து நிலச் சீர்திருத்த முறைகளை ஏற்றுக் கொள்ளுதல்.
3. இடைத்தரகர்களை ஒழித்தல், குத்தகைதாரர்கள் சீர்திருத்தம், நில உச்சவரம்பு ஆகிய பல வகையான சட்டங்கள் மூலம் கட்டாயப்படுத்துதல்.

வேளாண் அங்காடி

- வேளாண் பொருட்களை பரிமாற்றம் செய்யப்படும், பொருளாதார செயல் பாட்டிற்கு வேளாண் அங்காடி என்று பொருள். இது வேளாண் பொருட்களின்

மதிப்பை பணத்தால் தீர்மானிக்கிறது. இது பண்டங்களை கடைசி நுகர்வோருக்கு வழங்குகிறது.

- இது விற்பனைக்குரிய உபரியை விற்பனைக்காக சந்தைக்கு கொண்டு வருகிறது. விற்பனைக்குரிய உபரியில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் உயர்வினை ஏற்படுத்தும்.

விற்பனைக்குரிய உபரி

- பண்ணைத் தேவைகளுக்கும், சொந்த நுகர்வுக்கும் போக இயல்பாக எஞ்சியிருக்கும் உபரியே விற்பனை உபரியாகும். இதை கீழ்க்கண்டவாறு கணக்கிடலாம்.
- (பழைய இருப்பு + உற்பத்தி) - (நுகர்வு + சேதாரம் + அடுத்த வருவத்திற்கான விதைகள்)

- விற்பனைக்குரிய உபரி என்பது வேளாண்மையின் மொத்த உபரியாகும். விற்பனை செய்யப்பட்ட உபரி என்பது வேளாண்மையின் நிகர உபரியாகும்.

விற்பனைக்குரிய உபரியை தீர்மானிக்கும் காரணிகள்

1. நில உடைமையின் அளவு
2. பயிர் உற்பத்தி
3. குடும்ப அளவு
4. பிற துறைகளிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானம் முதலியன.

ஆந்தியாவில் உணவுப் பிரச்சினை

- இந்தியா இரண்டாவது பெரிய மக்கள் தொகையை கொண்ட நாடு. அதனால் உணவுப் பொருட்களின் தேவை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகிறது. இந்தியாவில் உணவு உற்பத்தி பற்றிய

பிரச்சினை கீழ்க்காணும் 4 கூறுகளை கொண்டுள்ளது.

1. அளவு சார்ந்தவை
2. தரம் சார்ந்தவை
3. பகிர்வு சார்ந்தவை
4. பொருளாதாரம் சார்ந்தவை

உணவு பிரச்சினைக்கான காரணங்கள்

1. வேகமான மக்கள்தொகை வளர்ச்சி
2. குறைவான வேளாண் உற்பத்தி திறன்
3. இயற்கைச் சீற்றங்கள்
4. பணப் பயிர்கள் வளர்ச்சி
5. நுகர்வுத் தன்மையில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள்
6. உணவுக்கான வருமானத் தேவையில் ஏற்பட்டுள்ள உயர்வு
7. பொருளாதார முன்னேற்றமும், நகரமயமாதலும்
8. பதுக்கல் மற்றும் கள்ளச் சந்தை

இந்திய அரசின் உணவுக் கொள்கை

- ▶ நாட்டு விடுதலைக்குப் பிறகு, உணவு தானிய பற்றாக்குறை பிரச்சனையை அரசு தீவிரமாக ஆராய்ந்து இப்பிரச்சனையை தீர்க்க பல விதிமுறைகளை மேற்கொண்டது.

அவைகள் பின்வருமாறு

1. உணவு தானிய உற்பத்தியை அதிகரிப்பது.
2. உணவு தானியங்களை, தேவைக் கேற்ப இறக்குமதி செய்வது.
3. உணவு தானியங்களை அங்காடியிலிருந்து குறைந்த அளவு ஆதரவு விலை அல்லது கொள்முதல் விலையை நிர்ணயித்து நேரடியாக கொள்முதல் செய்வது.
4. உணவுப் பண்டங்களின் பொது பங்கீட்டு முறையை நடைமுறைப் படுத்துதல்.

5. ஆண்டு முழுவதும் உணவு தானியங்களின் அளிப்பு சீராக இருக்க தாங்கியிருப்பு திட்டத்தை செயல்படுத்துதல்.

6. வேளாண் உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தி திறனை உயர்த்துவதற்க்கும் முறையான அளிப்பை உறுதி செய்யவும் பல நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தியது. (தேசிய விதை கழகம், வேளாண் தொழிற்கழகம், வேளாண் விதைக்குழு, இந்திய உணவுக்கழகம், இந்திய உரக் கழகம் முதலியன குறிப்பிடத்தக்கவை)

7. வேளாண்மை ஆராய்ச்சி மற்றும் முன்னேற்றத்தை ஊக்கப் படுத்த பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. பல வேளாண் பல்கலைக்கழகங்கள், இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சி வாரியம் (ICAR) ஆகியவற்றை ஏற்படுத்தியது.

தாங்கியிருப்புத் திட்டம் (Buffer Stock Scheme)

▶ ஆண்டு முழுவதும் முக்கியமான உணவு தானியங்களின் அளிப்பை சீராக இருப்பதை உறுதி செய்ய அரசு ஒரு திட்டத்தை தொடங்கியது. அதன்படி எப்பொழுதெல்லாம் தானியங்களின் விலை உயர்கிறதோ அப்பொழுதெல்லாம் அரசு விலையை நிலைநிறுத்த தானியங்களை தாங்கியிருப்பிலிருந்து வெளியிடுகிறது.

கட்டுப்படுத்தப்பட்ட மலிவு விலை துணிக்கடைகள் (Shops selling cloth of controlled prices)

▶ நாடு முழுவதும் 66,000 மேற்பட்ட கடைகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட மலிவு விலையில் துணிகளை விற்பனை செய்கின்றன.

சிறப்பு அங்காடிகள் (Super Bazaars)

- ▶ இது நுகர்வோருக்கு தேவையான அனைத்து பொருட்களையும் குறைந்த விலையில் ஒரே இடத்தில் வழங்குகிறது. நாட்டின் முக்கிய நகரங்களில் இவ்வகை அங்காடிகள் செயல்படுகின்றன.

மண்ணெண்ணெய் சில்லறை

விற்பனையாளர்கள்

(Kerosene Retailers)

- ▶ நியாய விலைக்கடைகள் மூலம் மண்ணெண்ணெய் வழங்கப்படாத மாநிலங்களில் இவ்வகை சில்லறை விற்பனையாளர்கள் இதற்காக உரிமம் பெற்றுள்ளனர்.

பண்டங்களை வழங்குவதில் பொறுப்பு

1. கோதுமை, அரிசி, உணவு தானியங்கள் (இந்திய உணவுக் கழகம்)
2. மண்ணெண்ணெய் (இந்திய எண்ணெய்க்கழகம் & மத்திய பெட்ரோல் அமைச்சகம்)
3. மென்மைக்கரி (இந்திய நிலக்கரி லிமிடெட்)
4. நெசவுப் பொருட்கள் (இந்திய நெசவுக் கழகம்)
5. சமையல் எண்ணெய் (மாநில வாணிபக் கழகம்)

வேளாண்மை நிதி வழிமுறைகள்

வேளாண்மை கடன் மூலங்கள்

- ▶ விவசாயிகளின் குறுகியகால, இடைக் கால, நீண்டகால நிதித் தேவையும், அளவும் வளர்ந்து வருகின்றன. இச்சமயத்தில் விவசாயிகளுக்கு கடன் மூலங்களாக திகழ்வன நிறுவனங்கள் மற்றும் தனியார் மூலங்கள் ஆகியன.

- ▶ நிறுவனங்கள் - அரசுக் கூட்டுறவு சங்கங்கள், வணிக வங்கிகள் முதலியன.

- ▶ தனியார் மூலங்கள் - வணிகர்கள், உறவினர்கள், நிலக்கிழார்கள், நண்பர்கள் முதலியோர்.

- ▶ 1951-52-ல் விவசாயிகள் நிறுவனமற்ற நிதி மூலங்களிடமிருந்து 92.7% அளவு கடன் பெற்றனர். 1981-ல் இந்த அளவு 36.8% ஆக குறைந்தது. மேலும் விவசாயிகள் நிதி நிறுவனங்களின் மூலம் கடன் பெறுவது 7.3%-ல் இருந்து 63.2% ஆக அதிகரித்துள்ளது. மேலும் 2007 இது 74.75% உயர்ந்தது.

- ▶ நிறுவனக் கடன் மூலங்களே குறைந்த வட்டியில் விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்து தடங்கல் இன்றி உற்பத்தியை தொடர உதவுகின்றன.

கூட்டுறவுக் கடன் சங்கங்கள்

- ▶ இவை விவசாயிகளுக்கு குறைந்த வட்டியில் குறுகிய கால, நடுத்தர கால கடன்களைத் தருகின்றன. கிராம நிலையில் பணி செய்கின்ற ஆரம்ப வேளாண்மை கூட்டுறவு சங்கங்கள் விரைவாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளன.

- ▶ இப்பொழுது 86% கிராமங்களும், 36% கிராம மக்களும் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் கடன் பெறுகின்றனர். 1951-52ல் விவசாயிகளின் கடன் தேவையில் 3.3% கடனளித்த கூட்டுறவு சங்கங்கள் 1981 ல் 28.9% கடனளித்துள்ளன. இப்பொழுது கூட்டுறவு சங்கங்களால் வசூலிக்க முடியாமல் வெளியில் நிற்கும் நிலுவைக் கடன் ரூ.3000 கோடி.

நிலவள வங்கிகள் (Land Development Banks)

- ▶ நமது நாட்டில் நில அடமான வங்கியின் வரலாறு 1929 ல் சென்னையில் கூட்டுறவு முறையில் அமைக்கப்பெற்ற மைய நில அடமான வங்கியோடு தொடங்குகின்றன. இது கடன் பத்திரங்கள் மூலம் தனது மூலதனத்தை திரட்டியது. சென்னை மாநிலத்திலும் நில அடமான முறை வளர்ந்தது. இன்றைய நிலையில் தமிழ்நாடு, கர்நாடகம் மற்றும் ஆந்திர மாநிலங்களில் மட்டும் 65% வங்கிகள் காணப்படுகின்றன.

வணிக வங்கிகள் (Commercial Banks)

- ▶ விவசாயிகளின் குறுகிய காலக் கடன்களை தீர்ப்பதில் வணிக வங்கிகள் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன. விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர் போன்ற வாகனங்கள் வாங்கவும், நீர்பாசனத்துக்கு மின் விசைக்குழாய் அமைக்கவும் கடன் தருகின்றன. வணிக வங்கிகள் கடந்த காலத்தை ஒப்பிடும்போது அரசின் தூண்டுதலால் மிகுதியான அளவு தற்போது வேளாண்மைக் கடனில் கவனம் செலுத்துகின்றன. அவை இத்துறையில் முழுமனதோடு இறங்கி பணியாற்றினால் வேளாண்மை விரைந்து முன்னேறும் என்பதில் ஐயமில்லை.

வட்டார கிராம வங்கிகள் (Regional Rural Banks)

- ▶ சிறிய, இறுதிநிலை விவசாயிகளுக்கும், வேளாண்மைக் கூலிகளுக்கும், கைவினை-ஞர்களுக்கும், சிறிய தொழில் முனைவோர்களுக்கும், வேளாண்மை, வாணிபம், தொழில் ஆகியவற்றை

கிராமப்புறங்களில் வளர்ப்பதற்காக வட்டார கிராம வங்கிகளை அமைத்தனர்.

- ▶ 1975 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் இரண்டாம் நாள் முதன் முதலில் 5 வட்டார கிராம வங்கிகளை நிறுவினர். ஒவ்வொரு வங்கியின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலதனம் ஒரு கோடி ரூபாய். மூலதனத்தில் 50% மத்திய அரசும், 15% மாநில அரசும், 35% இதனை செயல்படுத்தும் வணிக வங்கிகளும் கொடுக்கும்.
- ▶ மத்திய அரசு மற்றும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி ஆகியவற்றின் வழிகாட்டு தலின்படி இவ்வங்கி செயல்படுகிறது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் பல சலுகைகளை பெற்று இவ்வங்கிகள் செயல்படுகின்றன.

வேளாண்மை மற்றும் கிராம வளர்ச்சிக்கான தேசிய வங்கி (National Bank for Agriculture & Rural Development)

- ▶ 1982 ம் ஆண்டு, ஜீலை பாராளுமன்ற சட்டத்தின்படி வேளாண்மை, கிராம வளர்ச்சிக்கான தேசிய வங்கியை நிறுவினர். இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் வேளாண்மை கடன் பணிகளையும், வேளாண்மை மறுநிதி வளர்ச்சி கழகத்தின் பணிகளையும் செய்யும் நோக்கத்தோடு இதனை அமைத்தனர். இதனுடைய மூலதனத்தில் பாதியை மத்திய அரசும், பாதியை ரிசர்வ் வங்கியும் வழங்குகின்றன.
- ▶ தேசிய வங்கி நிறுவனங்களின் மேல் இணைமன்றம் என்ற நிலையிலும், மறுநிதிநிறுவனமாகவும் செயல்படுகிறது. வேளாண்மைக் கடன் தொடர்பாக ரிசர்வ் வங்கி செய்த பணிகளை எல்லாம்

இப்பொழுது தேசிய வங்கி கவனிக்கிறது. வேளாண்மை கிராம வளர்ச்சிக்கான தேசிய வங்கி, ஓருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் நோக்கில் வேளாண்மை, சிறுதொழில்கள், கைவினைத் தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள் ஆகியவற்றின் உற்பத்தி முதலீட்டிற்கு தேவையான எல்லா வகையான சேவைகளையும் மறுநிதி நிறுவனம் என்ற முறையில் செய்கிறது.

- ▶ இது மாநில கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கும், வட்டார கிராம வங்கிகளுக்கும், பிற நிதிநிறுவனங்களுக்கும், குறுகிய கால, இடைக்கால மற்றும் நீண்டகால கடன்களை வழங்குகிறது.

விவசாயப் பயிர்களும் முன்னணி உற்பத்தி மாநிலங்களும்

- ▶ மேற்கு வங்காளம் - நெல், சணல்
- ▶ உத்திர பிரதேசம் - கோதுமை, கரும்பு
- ▶ கேரளா - ரப்பர், தேங்காய் & நறுமணப் பொருள்கள்
- ▶ கர்நாடகா - கேழ்வரகு, காபி
- ▶ மகாராஷ்டிரா- கம்பு, சோளம்
- ▶ ஆந்திரா - புகையிலை, மிளகாய்
- ▶ குஜராத் - பருத்தி, நிலக்கடலை
- ▶ அஸ்ஸாம் - தேயிலை
- ▶ மத்திய பிரதேசம் - பருப்பு வகைகள்

